

13 maart 2022 (2de zondag van de 40-dagentijd)

Kiran Joy o.p.

Beste zusters en broeders in Christus Jezus.

Het woord "transfiguratie" komt niet vaak voor, in ons woordenschat. Toch, wat dit woord betekent, gebeurt vaak in ons leven. Iets wordt veranderd in iets mooiers, of op de een of andere manier veranderd, waardoor het geweldiger wordt. De veertigdagentijd is een seizoen van transformatie in de Kerk. Dit is natuurlijk de reden waarom we vandaag het verhaal van de Transfiguratie horen voorlezen.

Nu, ik aan de Transfiguratie denk, moet ik toegeven dat ik soms kettters ben geweest, in de manier, waarop ik mij, deze gebeurtenis heb voorgesteld. Ik dacht altijd dat Jezus de drie leerlingen meenam naar de berg, om hen te laten zien wie Hij werkelijk is. En daar op die berg veranderde Hij van gedaante; Hij onttrok zich voor een ogenblik aan zijn menselijkheid, en openbaarde voor korte tijd zijn goddelijkheid met de bedoeling het geloof van zijn leerlingen te sterken.

Dit klinkt misschien niet zo problematisch, maar opgelet, dit standpunt staat dicht bij een van de vroegste christelijke ketterijen, bekend als het Docetisme dat zei Jezus meer goddelijk dan menselijk was.

De werkelijke Jezus is, zelfs in zijn glorie, altijd zowel goddelijk als menselijk.

Aangezien, het ook Jezus mensheid was, die werd getransfigureerd, is het een boodschap van hoop voor ons, dat de transfiguratie ook voor ons is. Maar dan moeten we bereid zijn om naar Hem te luisteren. Maar vaak zijn we afgeleid en niet in staat om Zijn stem te horen.

Elke dag of elke zondag horen wij in de mis het Woord van de Heer tot ons gericht, en antwoorden wij "Lof zij U Christus", maar hoe vaak schenken wij er werkelijk aandacht aan? Dat kan gedeeltelijk te maken hebben met afleiding, maar er is zeker ook een element van verzet. Als ik zou luisteren, zou mijn leven op zijn kop worden gezet.

Ook de leerlingen die Jezus vergezellen op weg naar Jeruzalem willen zijn woorden niet horen. Dus daagt de Heer hen op dramatische wijze uit, om hun oren te openen. Hij wordt voor hun ogen verheerlijkt en een stem uit de hemel roept: "Luister naar hem.

God belooft ons meer dan wij ons ooit kunnen voorstellen, een oneindigheid van vreugde en volstreekte vrijheid. Jezus is op weg naar Jeruzalem om bewust, zijn "exodus" te maken naar een vrijheid die uitstijgt boven alle andere vrijheden. En hij nodigt zijn leerlingen uit, om hem vrij te vergezellen op deze reis uit de slavernij van zonde en dood. Maar, net als wij, zijn ze bang.

Vrijheid is inderdaad beangstigend. Aan de ene kant verlangen we naar de ultieme vrijheid in Gods koninkrijk, maar aan de andere kant vrezen we ook dat het een oordeel en een straf is. Een beroemd romanschrijver heeft ooit het volgende gezegd "Niets voor de mensheid en de maatschappij is onverdraaglijker, dan vrijheid. Uiteindelijk zullen zij hun vrijheid aan onze voeten leggen en tegen ons zeggen: "Beter dat jullie ons tot slaaf maken maar voeden."

Het lijkt erop dat luisteren naar het evangelie het meest riskante is wat men kan doen, omdat het een verandering vraagt. Mogen we deze vastentijd onze oren openen voor het Woord van God. Als we de belofte ervan horen, mogen we dan de moed hebben om de transformatie die het brengt te omarmen.

Tegen het einde van het evangelie zien we dat Jezus, die aan het praten was met Mozes en Elia, weer alleen wordt aangetroffen. In deze viering luisteren wij naar het woord van God als gemeenschap, in gedeelde aandacht. Maar we horen het ook alleen, als woorden die tot ieder van ons alleen zijn gericht, uitgenodigd op een reis naar persoonlijke vrijheid die niemand anders voor ons kan maken.

Toch reizen de leerlingen niet alleen. Zij gaan met de Heer en met elkaar op weg. Onze reis is ook naar de gedeelde vrijheid en vreugde van het Koninkrijk, een onlosmakelijk verbonden vrijheid van elke mensen, waar we nu voor strijden. Het omarmen van vrijheid is kostbaar, zoals het volk van Oekraïne ons laat zien, dat weigert zich te onderwerpen aan tirannie. Hun vrijheid is uiteindelijk onlosmakelijk verbonden met de onze. Als wij de zaak van de vrijheid steunen, ook al is het maar een klein voorproefje van wat

beloofd is, zal dat voor ons ook een kostprijs hebben. Laten we de kosten afwegen en op weg gaan. Durf luisteren! Durf vrij zijn!

Amen.